

Вяра

Цитати с духовни поучения от житието на свети преподобни Арсений Велики

"**В**еднъж, когато се молел, той казал:

- Господи, научи ме да се спася!

В отговор на това са чул глас от небето, който казал:

- Арсение! **Скрий се от хората и пребивавай в мълчание.**

Това е коренът на добродетелта...

Веднъж един брат попитал Арсений кое е полезно за душата? Преподобният му отговорил:

- **По всякакъв начин се грижи това, което е в ума ти, да бъде угодно на Бога. Като постъпваш така, лесно ще победиш всеки враг.**

Това казал светият, за да покаже, че **всички грехове и страсти се раждат от лошите помисли, приемани от сърцето и задържани с услаждане. Наблюдаващият своите мисли и пропъждащият греховните помисли, с това вече угасява страстите си и побеждава греховните нападения.**

Друг път преподобният казал:

- Ако ние действително от цялото си сърце търсим Бога, то Той Сам ще дойде при нас и ние ще Го видим. И ако ние Го задържим с чистотата на живота си близо до себе си, Той ще пребъде с нас...

Преподобният говорел още:

- Има много хора, които по всякакъв начин се стараят да

пазят телесна чистота и поради това умъртвяват тялото си с пост, бдение и много трудове. Но **малко са тези, които предпазват душата от греха на тщеславието, гордостта, сребролюбието, завистта, братоненавистта, гнева, злопаметството, осъждането. Такива отвън са чисти, но душата им не е.** Те са подобни на гробове, отвън украсени, а отвътре пълни със смърдящи кости. **Блажен е този, който се старае да съхрани от сквернотата както тялото, така и душата си.** Истински блажени са чистите по сърце (а не само по тяло), понеже те ще видят Бога.

Един брат казал на преподобния:

- Честни отче! Аз изучих много книги и псалмите и искам със сърдечно умиление да ги чета, но нямам умиление, понеже не разбирам силата на Священото Писание и много скърбя от това.

Преподобният отвърнал:

- Чедо! На **тебе ти трябва непрестанно да се поучаваш в четене на словото Божие, макар и да не разбираш силата му и да нямаш умиление.** Чувал съм авва Пимен и други отци да казват, че обаятелите на змиите (омайниците) сами не разбират думите, които говорят. Но змиите, слушайки думите им, се укротяват и се оставят в ръцете им. Същото можем да направим и ние, **макар и да не разбираме силата на Священото Писание, понеже когато имаме в устата си думите му, демоните, чувайки ги, се страхуват и бягат от нас, не понасяйки словата на Светия Дух,** Който говори чрез рабите Си - пророците и апостолите...

Когато авва Пимен чул за мирната кончина на преподобния, той се просълзил и казал:

- Блажен си ти, отец Арсений, защото си плакал през целия

си живот. Затова вечно ще се веселиш. Този, който не може да плаче по своя воля, по неволя ще заплаче след смъртта си сред мъчения, но от този плач никой няма да има полза.

Разказват за преподобния Арсений, че той често говорил за себе си такива думи:

- Арсение! За какво си дошъл тук? Ти си дошъл тук не за отдых, а за трудове, не за леност, а за подвиг. Подвизавай се, труди се и не се лени.

Преподобният често казвал и това:

- **Много пъти съм съжалявал за думите, които са произнасяли устата ми, но за мълчанието не съм съжалявал никога...**"

{{_LINK1_}}